

missionens Medlemmer var blevet dem tilkjendegivet, at de omhandlede Bjelker vare kasserede; de have kun antaget dette, Ransen, fordi det ved Besigtelsen blev sagt, at det var ligegyldigt, hvilken Side der kom til at ligge op paa Lommeret, og Duct, fordi det ved den første Overhaling ikke blev paarevet. Men da det nu er givet, at det ogsaa med Hensyn til foreløbig forbigaaende Bjelker er ligegyldigt, hvilken Side der inden Antagelsen kommer til at ligge op, ligesom der ingen Paarivning finder Sted med Hensyn til disse, og da begge Klagerne, den ene udtrykkelig, den anden indirecte, have tilkjendegivet, at de ikke vidste, at der kunde være Tale om en foreløbig Overpringen af Bjelker, som senere antages, saa synes det i alt Fald klart, at det, hvorpaa Klagen støttedes, har vist sig at være aldeles upaalideligt. Man kan jo ganske vist — skjøndt man efter min Overbeviisning med langt større Ret kan paastaa det Modsatte — fremdeles sige, at det desuagtet ikke er umuligt, at de omhandlede Ulovligheder kunne have fundet Sted, men saa vil vel ogsaa Enhver indrømme, at det er dem, som sige dette, og netop dem, der fremsætte en „Hypothese“.

Sluttelig skal jeg tillade mig en Bemærkning, der imidlertid — som det strax vil sees — ikke er rettet imod Statsrevisionens Skjøn om Sagen, men som formentlig vel yderligere vil godtgjøre, at Klagerens Paastand om ulovlig Antagelse af kasseret Lommer hviler paa Misforstaaelse. Af Udskriften af Forhørene i Spøtatsens combinerede Ret seer jeg, at Arbeidsmand Duct har forklaret, at der paa de formentlig ulovlig antagne Bjelker indreves Antagelsesmærket „B“ og til min Beklagelse seer jeg, at jeg har forklaret, at det var den almindelige Fremgangsmaade med Hensyn til antagne Bjelker, at de paareves dette Bogstav. Svadenten jeg nu ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa det til mig stillede Spørgsmaal i denne Henseende, eller uuligen er bleven misforstaaet, saa er det i al Fald vist og vil kunne bekræftes af Alle, som have haft med Besigtelser paa Bærftet at gjøre, at de antagne Bjelker aldrig mærkedes med noget „B“, idet der paa disse kun indreves Løbenummer, Længde og Tykkelse. Derimod bleve netop de Bjelker, der vare kasserede som Bjelker og derfor foreløbig forbigaaende uden at blive paarevne (mærkede), men senere viste sig at kunne antages som „Afskiltigt Brugs“ Lommer, ved den senere Antagelse mærkede med „A. B.“ hvilket Mærke indreves paa følgende Maade AB og derfor let kunde antages for et „B“. Jeg beklager som sagt, at jeg ikke har behøvet dette tidligere, men jeg kan ikke troe Andet, end at enhver Uheldet herefter vil dele min faste Overbeviisning om, at det af Klagerne om ulovlig Antagelse af kasseret Lommer Fremførte, under Forudsætning af disses gode Tro, maae berode paa en i Udforsandsskab med Forholdene grundet Misforstaaelse af det Kasserede. —

Bauer.

Til
Marineministeriet.

19.

Generalauditeuren.

Kjøbenhavn, den 20de October 1874

Efter at have gennemgaaet Statsrevisionens mig fra Marineministeriet tilsendte Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1872/73, forsaavidt deri fra pag. 178 til 183 handles om en Undersøgelse, som har været ført i Anledning af forhenværende Folketingsmand N. Hansens Ytringer i Rigsdagen den 20de Mai 1873 angaaende, at en Lommerleverandør i 1868 havde benaaret Medlemmer af en Besigtigelsescommission under Formandens Fraværelse og derved opnaaet at erholde Lommer antaget, som allerede var kasseret af den samlede Commission, skal jeg ikke undlade at ytre følgende.

Det kan ved Betænkningens Gjennemlæsning vanskelig undgaae Opmærksomheden, at der i denne Sag hverken er nogen Meningsforskjel mellem Statsrevisionen og Ministeriet om, at den omtalte Undersøgelse burde skee, eller derom, at Undersøgelsen har vist, at der ikke kan være Tvivl om, at beklagelige Uregelmæssigheder have fundet Sted under den Besigtigelsesforretning, som Sagen angaaer, ligesaa lidt som derom, at Dignende alvorlig bør forhindres i Fremtiden, eller om at de Bestemmelser sigtende hertil, som ere givne af Ministeriet, ere hensigtsmæssige. Naar nu Statsrevisionen desuagtet har bestemt sig til at forelægge denne Sag for „Offentligheden“ med den tilføjede Erklæring, at den „ikke i det Hele kan godkjende Generalauditeurens Udtalelser“, synes det mig ikke billigt, at der i Betænkningen Intet er nævnt om de Grunde, der af Generalauditeuren i